

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/487/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

151/2015. számú (IV. 28.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2014. július 31-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2015. április 30-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – Budapest Kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2014. július 31-én személyesen, a Testület panaszirodáján terjesztette elő panaszát, amelynek során az alábbiakat adta elő.

A panaszos előzményként elmondja, hogy 2013. januárjában véget ért élettársi kapcsolata és azóta nem tud kapcsolatot tartani gyermekével (7 éves kisfiú), mert volt élettársa és annak jelenlegi élettársa ellehetetleníti ezt.

A panaszos elmondása szerint a [...] kerületben személyautóval közlekedve a rendőrök rendszeresen megállítják, az elmúlt hónapban ez 4-5 alkalommal fordult elő. A volt élettárs elmenetele után sorozatossá váltak a rendőri intézkedések, a rendőrök azóta „rá vannak

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszosok személyes adatait töröltük.

állva.”Az intézkedések általában közúti ellenőrzések, amelyek gyakran bírsággal végződnek, ezért diszkriminálva érzi magát a kerületben. Amikor a panaszos kér sértettként segítséget, akkor állítása szerint a rendőrök nem teszik meg a szükséges intézkedéseket.

Példaként felhozta, hogy 2014. július 25-én elment az óvodában a gyermekéért, mert a bírósági végzés alapján péntektől vasárnapig megilleti őt a kapcsolattartás, azonban a gyermek nem volt ott az óvodában, ezért a panaszos a rendőröktől kért segítséget. A rendőrök kiérkeztek a helyszínre, megnézték a panaszos volt élettársának otthonát is, de a gyermeket nem találták. Ugyanaznap a panaszos találkozott a volt élettárs jelenlegi barátjával, aki szidalmazni kezdte a panaszost, ezt a panaszos bejelentette a rendőrségen, akik a bejelentésről a panaszos állítása szerint nem voltak hajlandók tudomást venni, nem történt intézkedés.

2014. július 27-én kora délután a panaszos a volt élettársa lakásához ment, ahol az ablakban látta a fiát, ezért kihívta a rendőröket. A kiérkező rendőrök felmentek a lakásba, majd visszamentek a panaszoshoz, és közölték, hogy látták a kisfiút, de nem hozták le. A panaszos kifogásolja, hogy a bírósági végzés ellenére a rendőrök nem intézkedtek arra vonatkozóan, hogy a gyermekével való kapcsolattartást biztosítsák.

2014. július 27-én a késő esti órákban a panaszos gépkocsival állt egy bevásárló központnál, amikor a gépkocsiban ülő barátait és a panaszost is igazoltatták a rendőrök, majd az intézkedés szabálysértési feljelentéssel zárult, mert a panaszosnak nem volt érvényes biztosítása. Az eljáró rendőr említést tett a panaszos volt élettársáról és hozzátette, hogy a volt élettársa miatt kell a panaszost figyelni. A panaszos kijelentette, hogy tudomása van arról, hogy volt élettársa egyik kollégája magas beosztású rendőrtiszt, ezért is vonják őt folyamatosan intézkedés alá, mely intézkedések részrehajlóak.

A panaszos a fentiekre tekintettel kérte a Testületet, hogy panaszát szíveskedjenek kivizsgálni.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az ügyben illetékes rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

A)

1) A 2014. július 25-én történt rendőri intézkedés kapcsán N. P. E. r. őrm. aznap írt jelentésében előadta, hogy a fenti napon szolgálata teljesítése során 14 óra 30 perckor a központ utasítására jelent meg a panaszos lakása előtt, mivel a bejelentés szerint a panaszos volt élettársával aznapra megbeszélte, hogy a közös gyermekük óvodája előtt találkoznak 12 óra 30 perckor, hogy – bírósági döntés alapján, mely gyermek-láthatási ügyükről szól – átadja a panaszosnak a gyereket, de volt párja nem várta ott a panaszost a gyerekekkel. A fentiekkel kapcsolatban a r. őrm. felhívta a volt élettársat, aki elmondta, hogy az ideiglenes végzés alapján a gyerek 2014. június 15 és augusztus 15 között lett volna az apával, de ezidáig egyetlen alkalommal sem kereste a gyereket. Aznap reggel ugyan hívta a panaszos, hogy

akkor megy a gyereket, de a panaszos volt élettársa és a gyerek nyaralni mentek, nem tartózkodnak otthon. Egyéb érdemleges információt nem volt hajlandó elmondani. A panaszoszt és a volt élettársat ellenőrizték a KIR-ben és SIS-ben, abban nem szerepeltek.

2) A r. őrm. a fenti jelentését a Testület kérésére 2014. október 1-én kiegészítette, és a következőkről számolt be.

A fenti napon szolgálata teljesítése során 14 óra 25 perckor a Tevékenység Irányítási Központ (TIK) utasítására jelent meg a panaszos lakása előtt, mivel a bejelentés szerint a panaszos volt élettársával aznapra megbeszélte, hogy a közös gyermekük óvodája előtt találkoznak 12 óra 30 perckor, hogy – bírósági döntés alapján, mely gyermek-láthatási ügyükről szól – átadja a panaszosnak a gyereket, de volt párja nem várta ott a panaszoszt a gyerekekkel. A panaszos kérte, hogy vegyék fel a kapcsolatot az óvodával, mivel lehet, hogy gyermeke még ott van. A rendőrök 14 óra 30 perckor érkeztek a helyszínre, majd a r. őrm. meghallgatta a panaszoszt. A panaszos adatait RK lapon rögzítették, és ellenőrizték az EDR rádióon keresztül a KIR-ben és a SIS-ben. Az óvoda kerítése zárt állapotban volt, mivel ott a gyerekek éppen csendes-pihenő idejüket töltötték.

A r. őrm. felkereste a panaszos volt élettársát a lakásán is, de ott senki nem nyitott ajtót, és a szomszédok sem tudtak használható információval szolgálni. Ezt követően a r. őrm. felhívta a panaszos volt élettársát a mobiltelefonján, aki a következőket mondta el: a panasossal ideiglenes bírói végzés alapján meg lett beszélve, hogy közös gyermekük 2014. július 15 és 2014 augusztus 15 közötti időben édesapjánál fog nyaralni. Az apuka azonban nem jelentkezett, hogy a megbeszéltek szerint elvinné a gyereket nyaralni. 2014. július 25-én a reggeli órákban a panaszos felkereste mobiltelefonon az anyukát, hogy akkor a megbeszéltek szerint elvinné a gyereket. A volt élettárs elmondta, hogy július közepétől várta, hogy az apa elvigye nyaralni a gyereket, de mivel nem jelentkezett, ezért az anya vitte el a gyereket nyaralni, ezért nem tartózkodnak otthon. A panaszos szerette volna megtudni, hogy gyermeke hol tartózkodik, de erről a volt élettárs nem adott tájékoztatást. Az intézkedés jogi felvilágosítással zárult, miszerint a volt élettárs és a panaszos között zajló gyermek-kapcsolattartási vitájukat polgári peres eljárás keretében kell rendezniük. A történeteket a r. őrm. jelentette a TIK felé, az intézkedés 15 óra 15 percig tartott. A r. őrm. kifejtette, hogy nem elfogult az ügyben egyik személlyel szemben sem, és leírta, hogy korábban már több alkalommal intézkedett fenti személyekkel gyermek-elhelyezési és gyermek-kapcsolattartási ügyükből kifolyólag.

3) A szintén a helyszínen lévő P. I. r. őrm. 2014. október 2-án írt jelentése a fent leírtakhoz képest többletinformációt nem tartalmaz.

4) A Budapesti Rendőr-főkapitányság Tevékenységirányító Központja által megküldött CD hangfelvétel tanulsága szerint a panaszos 2014. július 25-én három bejelentést tett a segélyhívón és a rendőrségen arról, hogy a gyermeket nem adta át az édesanyja az óvodánál a megbeszéltek szerint.

A harmadik bejelentésben 17 óra 34 perckor a panaszos ismét azt kérte, hogy a rendőrök menjenek a volt élettárs lakásához, hátha ott van a gyermek és a volt élettárs. A panaszos megemlítette, hogy látta az utcán a volt élettársa párját, aki szidalmazta, amikor elment mellette, de emiatt nem kért rendőri intézkedést. A panaszos a rendőrségi bejelentést

megelőzően nem próbált becsengetni a lakásba, csak az utcán várakozott. A rendőr kérte a panaszost, hogy csengessen be, hogy van-e otthon valaki, amit a panaszos meg is tett, de a csengetésre nem kapott választ. A rendőr mondta, hogy ebben az esetben ők sem tudnak mit tenni, miután aznap már kétszer sikertelenül (volt élettárs munkahelyén és a lakcímén) megkísérelték fellelni a gyermeket, azonban tájékoztatta a panaszost, hogy amennyiben látja vagy tudomására jut, hogy hazaért a gyereke tegyen újabb bejelentést, és ki fognak menni a járőrök és intézkedni fognak. A beszélgetés hangneme normális és segítőkész volt, a panaszos elfogadta a kapott választ és felvilágosítást, a beszélgetés panaszmentesen zárult.

B)

A 2014. július 27-én 13 óra 45 perctől 14 óra 15 percig tartó intézkedéssel kapcsolatban a rendőrség az alábbi iratokat küldte a Testület részére.

1) A. Zs. r. törm. és J. P. r. őrm. és G. L. r. őrm. 2014. július 27-én és 2014. szeptember 30-án készült jelentései, illetve a Testület kérdéseire adott válaszai a következőket tartalmazza:

A fent nevezett rendőrök 2014. július 27-én szolgálatuk teljesítése során 13 óra 45 perckor az Észak-Pest központ utasította őket, hogy jelenjenek meg a panaszos által megadott címre, mivel onnan érkezett lakossági bejelentés gyermek elhelyezési vitával kapcsolatban. A helyszínen a ház előtt várta őket a panaszos, aki a bejelentést tette, és elmondta, hogy 2014. július 25-én volt élettársa nem adta át neki közös gyermeküket. Ezt követően meghallgatták a panaszos volt élettársának párját, aki a lakásban tartózkodott és elmondta, hogy párja nincs otthon. Mutatott továbbá egy bírósági végzést, mely tartalmazza, hogy a panaszos mely időpontokban láthatja a gyermeket, mely szerint 2014. július 15 és augusztus 15 között 9 óra 30 perc és 17 óra közötti időben tartózkodhat a panaszosnál a gyerek, de az érkezésnek pontosnak kell lenni. A rendőrök a lakásba nem mentek be, mert – bár a panaszos a rendőrök ott tartózkodásának időpontjában láthatta volna gyermekét – ő a rendőröknek elmondta, hogy aznap nem is akarja elvinni a gyereket, mert siet, csak azt akarta, hogy írásos nyoma legyen annak, hogy aznap ott rendőri intézkedés történt. A volt élettárs párja a rendőrök kérdésére továbbá elmondta, hogy aznap nem találkozott a panaszossal, mert a panaszos nem ment fel a lakáshoz, a rendőrök érkezésekor is a ház előtt tartózkodott. A volt élettárs párja továbbá elmondta, hogy a panaszos rendszeresen megszegi a bírósági végzést, és nem a végzésben foglalt időpontban jelenik meg a gyerekért.

A rendőrök a helyszínen tájékoztatták a panaszost és a volt élettárs párját, hogy jogos vagy jogosnak vélt szándékaikat polgári peres úton tudják érvényesíteni, melyet tudomásul vettek. Az intézkedés 14 óra 15 perckor fejeződött be. Az intézkedő rendőrök nem érzik magukat elfoglaltak az ügyben.

C)

A 2014. július 27-én 23 óra 15 perctől kezdődő rendőri intézkedéssel kapcsolatban a rendőrség a szabálysértési ügyben készült feljelentést és az eljáró rendőrök jelentését bocsátotta a Testület rendelkezésére.

1) A Budapesti Rendőr-főkapitányság Kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztálya által kiadott feljelentésben a szabálysértés időpontja 2014. július 28. 23 óra 15 perc, július 27-én nem történt feljelentés a panaszossal szemben.

2014. július 28-án a gépkocsizó járőrszolgálatot ellátó járőr az eligazításon meghatározottak alapján ellenőrizte a bevásárló központ parkolóját és annak környékét. Ellenőrzése során észlelt egy járművet, amelyben négy személy tartózkodott. A jármű az Sz. út irányából kanyarodott be a bevásárló központ parkolójába, majd egy gyorséterem parkolójába, ahol több irányváltoztatása is volt. A gépjármű láthatóan céltalanul és bizonytalanul közlekedett. Ezt észelve a járőr a megkülönböztető jelzést használva megállította a járművet, melyet követően a négy utas felszólítás nélkül kiszállt a kocsiból. A négy személyt a személyigazolványaik, illetve a járművezetőt a jogosítvány és a forgalmi engedély átadására szólította fel a járőr, mely felszólításnak mind a négyen eleget tettek. Az igazoltatás során kiderült, hogy a járművet a panaszos vezette, illetve a jármű ellenőrzése során megállapítást nyert, hogy a járműre nincs kötelező felelősségbiztosítás kötve. A panaszos állította, hogy van biztosítás az autóján, de ezt nem tudta se csekkkel, se egyéb irattal bizonyítani. A járőr ekkor közölte a panaszossal, hogy az általa elkövetett szabálysértés miatt 10 000 Ft helyszíni bírságot ajánl fel, melyre a panaszos lekezelő hangnemben közölte, hogy két napja vonták rendőri intézkedés alá, akkor még minden rendben volt, valószínűleg akkor nem adták vissza neki a rendőrök a biztosításról szóló dokumentumot. Ezután sértő megjegyzéseket tett a rendőrökre, állította, hogy minden „Palotai rendőr g..i”, és „mindenki csak rá utazik”, és hogy „mindig őt és az autóját találják be a rendőrök”, továbbá hogy a rendőrök el akarják őt kergetni ebből a kerületből, és hogy most már panaszt fog tenni ebben az ügyben. Ekkor a járőr felszólította, hogy változtasson a hangnemén, melyre a panaszos csak annyit mondott, hogy mivel ők négyen vannak, a rendőrök még csak ketten, ezért úgyis letagadnak majd mindent, ami az intézkedés alatt elhangzott. Ekkor a járőr közölte a panaszossal, hogy mivel nem fogadta el a helyszíni bírságot szabálysértési feljelentéssel fog a panaszos ellen élni a BRFK kerületi Rendőrkapitányságon, melyet a panaszos tudomásul vett, de a szabálysértés tényét nem ismerte el, és a szabálysértési nyilatkozatra sem volt hajlandó válaszolni, illetve azt aláírni.

A panaszossal szemben alkoholszondát alkalmaztak, amelynek az eredménye negatív volt, illetve a panaszos nem állt eltiltás hatálya alatt sem.

A rendőr előadta még, hogy a panaszossal szemben utoljára 1-2 hónapja intézkedett, amikor bejelentést tett arról, hogy kirabolták.

2) Az eljáró rendőr K.Cs. R. r. törm. 2014. szeptember 30-án a Testület vizsgálata során felmerült kérdések tisztázása céljából írt jelentésében leírja, hogy a feljelentésben leírtakon kívül arra emlékszik, hogy a panaszos a r. törm. számára érthetetlen okból az intézkedés során folyamatosan szidalmazta a kerületi rendőröket. A r. törm. szerint a panaszos által leírtak valótlanak, a panaszost a rendőr tudomása szerint senki nem figyeli meg, ilyen utasítást senki nem adott. nem érzi magát elfogultnak sem a panaszossal, sem annak volt élettársával vagy annak párjával szemben sem.

D)

A Kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztálya által 2014. október 6-án írt jelentés kitér arra, hogy a panaszossal kapcsolatban 2012. és 2014. szeptembere között 42 intézkedés történt. A 2014. június-július időszakban a jelentés 2 bejelentés miatti intézkedést tartalmaz, mindkettőt a panaszos élettársa tette. Továbbá július folyamán volt egy feljelentés rongálás miatt a panaszos részéről, illetve július 27-én egy bejelentése családi vitáról, illetve ugyanezen hónapban a panaszost elfogták garázdaság miatt.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) és a szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvényének XXIV. cikkében rögzített tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát és a VI. cikkben rögzített személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

A)

A 2014. június 25-i intézkedés kapcsán a rendőrség intézkedési kötelezettségét vizsgálva a Testület az alábbi megállapításokra jutott.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A Szolgálati Szabályzat 8-9.§-a az Rtv. előírásait a következőkkel egészíti ki. A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. Ha a szándékos bűncselekmény elkövetésének helyszínén tetten ért vagy a menekülő elkövető elfogására nincs mód, a rendőr haladéktalanul intézkedik az elfogás és - szükség esetén - a helyszín biztosítása iránt.

A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett - ha a

szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak - szóbeli figyelmeztetést alkalmaz. A szóbeli figyelmeztetés során a rendőr a szabálysértés elkövetését elismerő személyt felszólítja a tevékenysége abbahagyására. A rendőrt közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés észlelése vagy tudomására hozása esetén abban az esetben terheli a közigazgatási hatósági eljárás lefolytatása érdekében szükséges intézkedési kötelezettség, ha

a) ilyen jellegű szolgálati feladat ellátására kapott utasítást, vagy

b) intézkedése során ilyen jogsértést észlel, és - amennyiben ez az eljárás lefolytatásának jogszabályi feltétele - rendelkezik a tevékenység ellátáshoz, illetve a szabályszegés dokumentálásához szükséges technikai eszközzel.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

A Btk. 210. § szerint aki a hatósági határozat alapján nála elhelyezett kiskorú és a kiskorúval kapcsolattartásra jogosult személy közötti kapcsolat kialakítását vagy fenntartását a kapcsolattartás kikényszerítése érdekében alkalmazott bírság kiszabását követően is önhibájából akadályozza, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Nem büntethető az elkövető, ha a kapcsolattartást az elsőfokú ítélet meghozataláig megfelelően biztosítja, és az elmaradt kapcsolattartási formák pótlását megkezdi.

a) A rendőri jelentések és a panaszosi előadás abban megegyezik, hogy a panaszos bejelentéseket tett arról, hogy a volt élettársa nem biztosítja számára a láthatást, ezért rendőri segítséget kért.

A bejelentés tartalma a Testület álláspontja szerint felvetette annak a gyanúját, hogy a panaszos sérelmére jogellenes cselekményt (kapcsolattartás akadályozása) követtek el, tehát a bejelentésben ismertetett esemény nyilvánvalóan olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentések tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

b) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

A rendőrök jelentései szerint 14 óra 30 perckor érkeztek a helyszínre, majd a r. őrm. meghallgatta a panaszost. A panaszos adatait RK lapon rögzítették, és ellenőrizték az EDR rádión keresztül a KIR-ben és a SIS-ben. Az óvoda kerítése zárt állapotban volt, mivel ott a gyerekek éppen csendes-pihenő idejüket töltötték. A r. őrm. felkereste a panaszos volt élettársát a lakásán is, de ott senki nem nyitott ajtót, és a szomszédok sem tudtak használható

információval szolgálni. Ezt követően a r. örm. felhívta a panaszos volt élettársát a mobiltelefonján, aki a következőket mondta el: a panaszossal ideiglenes bírói végzés alapján meg lett beszélve, hogy közös gyerekük 2014. július 15 és 2014 augusztus 15 közötti időben édesapjánál fog nyaralni. Az apuka azonban nem jelentkezett, hogy a megbeszéltek szerint elvinné a gyereket nyaralni. 2014. július 25-én a reggeli órákban a panaszos felkereste mobiltelefonon az anyukát, hogy akkor a megbeszéltek szerint elvinné a gyereket. A volt élettárs elmondta, hogy július közepétől várta, hogy az apa elvigye nyaralni a gyereket, de mivel nem jelentkezett, ezért az anya vitte el a gyereket nyaralni, ezért nem tartózkodnak otthon. A panaszos szeretne volna megtudni, hogy gyermeke hol tartózkodik, de erről a volt élettárs nem adott tájékoztatást. Az intézkedés jogi felvilágosítással zárult, miszerint a volt élettárs és a panaszos között zajló gyermek-kapcsolattartási vitájukat polgári peres eljárás keretében kell rendezniük

A hivatkozott jogszabályhely értelmében – a konkrét eset kapcsán – a Testületnek egyrészt vizsgálnia kellett azt, hogy a panaszos helyszíni előadása, illetve a rendőrségnek a helyszínen tudomására jutott további információk alapján fennállt-e valamely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség intézkedési kötelezettségét megalapozta, továbbá azt is, hogy az intézkedő rendőrök megtettek-e mindent, amire az eljárásukra irányadó normák őket felhatalmazták és kötelezték annak érdekében, hogy a panaszos sérelmeit orvosolják.

i) E körben a Testület anélkül, hogy az Gyer. és a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (továbbiakban: Csjt.)² részletes elemzésébe bocsátkozna, szükségesnek tartja az alábbiak rögzítését a szülői kapcsolattartás kapcsán.

A Csjt. 92. §-a szerint a gyermeknek joga, hogy különélő szülőjével személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn. A kapcsolattartásról - a szülők megegyezésének hiányában, illetőleg a szülők és a gyám közötti vita esetében - a gyámhatóság dönt. Ha házassági vagy gyermekelhelyezési per van folyamatban, a szülők megegyezésének hiányában a kapcsolattartásról a bíróság dönt. A gyámhatóság, illetőleg a házassági vagy gyermekelhelyezési perben a bíróság a felróható magatartást tanúsító szülő kapcsolattartási jogát a gyermek érdekében korlátozhatja vagy megvonhatja, illetőleg e jog gyakorlásának szünetelését rendelheti el. Ha a kapcsolattartás kérdésében a bíróság döntött, ennek megváltoztatását a határozat jogerőre emelkedésétől számított két éven belül csak a bíróságnál lehet kérni. A kapcsolattartásra vonatkozó bírósági határozat végrehajtásáról a gyámhatóság gondoskodik.

A Gyer. 27. § szerint a kapcsolattartás célja, hogy a gyermek és a kapcsolattartásra jogosult személyek közötti családi kapcsolatot fenntartsa, továbbá a kapcsolattartásra jogosult szülő a gyermek nevelését, fejlődését folyamatosan figyelemmel kíséresse, tőle telhetően segítse. A kapcsolattartás formái a folyamatos és az időszakos kapcsolattartás. A folyamatos kapcsolattartás magában foglalja

² Tekintettel arra, hogy a gyermekelhelyezés kérdése az új Ptk. hatályba lépését megelőzően merült fel mint jogi helyzet, ezért arra a régi Ptk. és a Csjt. korábbi szabályait kell használni a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény 1. §-a szerint.

a) a gyermekkel a gyermek szokásos tartózkodási helyén való személyes találkozást (meglátogatás),

b) a gyermeknek a szokásos tartózkodási helyéről rendszeresen, meghatározott időtartamra - a visszaadás kötelezettségével történő - elvitelét,

c) a gyermekkel személyes érintkezés nélkül történő rendszeres kapcsolattartást, így különösen a levelezést, a telefonkapcsolatot, az ajándékozást, a csomagküldést.

Az időszakos kapcsolattartás magában foglalja a gyermekkel a tanítási szünetek és a többnapos ünnepek időszakában való huzamos együttlétet.

Ugyanezen szakasz (5) bekezdése szerint nincs helye folyamatos kapcsolattartásnak az időszakos kapcsolattartás ideje alatt, illetve a gyermeket gondozó szülőt megillető, a gyermekkel folyamatosan együtt tölthető időtartam alatt, amelynek mértéke a kapcsolattartásra jogosultat a kapcsolattartást rendező egyezség, illetve a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozat szerint megillető időszakos kapcsolattartás időtartamát, vagy ha a kapcsolattartást rendező egyezség, illetve a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozat nem rendelkezik a kapcsolattartásra jogosultat megillető időszakos kapcsolattartás időtartamáról, a két hetet nem haladhatja meg.

A (6) bekezdés pedig előírja, hogy a gyermek érdekét veszélyeztető körülmény, illetve felróható magatartás hiányában a kapcsolattartásra jogosulttól az elvitel jogát is magában foglaló kapcsolattartás nem vonható meg.

A Gyer. 29. §-a szerint a gyámhivatal vita esetében a kapcsolattartást bármelyik fél kérelmére szabályozza, illetve újraszabályozza, kivéve, ha a szülő és a gyermek kapcsolattartásának megállapítása a Csjt. 92. §-ának (5) bekezdése szerint a bíróság hatáskörébe tartozik. A kapcsolattartásról a gyámhivatal, illetve a bíróság a gyermek korának, egészségi állapotának, életkörülményeinek, a felek személyes körülményeinek, valamint az ítélőképessége birtokában levő gyermek véleményének figyelembevételével rendelkezik.

A kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozat végrehajtása szabályait a Gyer. 33. § rendezi, eszerint a végrehajtás iránti kérelem benyújtásának van helye, ha a kapcsolattartás elmaradt. A gyermek fejlődését veszélyezteti, ha a kapcsolattartásra jogosult vagy a kapcsolattartásra kötelezett a kapcsolattartást rendező egyezségben, illetve a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozatban foglaltaknak önhibájából ismételen nem, vagy nem megfelelően tesz eleget, és ezáltal nem biztosítja a zavartalan kapcsolattartást. Ha a kapcsolattartásra kötelezett a gyermeket bizonyíthatóan folyamatosan a kapcsolattartásra jogosult ellen neveli és a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozatnak a végrehajtási intézkedések ellenére sem tesz eleget, a gyámhivatal a gyermek elhelyezésének megváltoztatása iránt pert indíthat, feltéve, hogy az elhelyezés megváltoztatása a kiskorú gyermek érdekében áll, vagy feljelentést tesz a 331/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 8. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (továbbiakban: régi Btk.) 195. §-ának (4) bekezdése szerinti kiskorú veszélyeztetése, illetve 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 210. § (1) bekezdése szerinti kiskorúval való kapcsolattartás akadályozása miatt.

A fentiekből kitűnik tehát, hogy a kapcsolattartás szabályozása elsősorban a felek megállapodásával, egyezségével, vagy gyámhatósági, illetve gyermekelhelyezési per esetén bírósági határozattal történik. A bíróság vagy végzéssel jóváhagyja a felek egyezségét etekintetben, vagy a hatályos jogszabályi keretek között (Csjt., Gyer.) szabályozza a gyermek láthatását. A fentiekből az is látható, hogy a Csjt. szűkös előírásait, ahogyan a

bíróság határozattal rendezett kapcsolattartás előírásait a Gyer. tölti ki részletes tartalommal (pl. a folyamatos és az időszaki kapcsolattartás viszonyával), hiszen az ítélet célja csupán egy végrehajtható és nyomon követhető keret kialakítása, melynek végrehajtásáról önkéntes teljesítés hiányában vagy vita esetén a gyámhatóság gondoskodik, akinek eljárására pedig a Gyer. előírásai vonatkoznak.

ii) A Testület álláspontja szerint a rendőrök rendelkezésére álló információk alapján a helyszínen nem volt egyértelműen megállapítható, hogy a panaszos volt élettársának magatartása jogszerű volt-e vagy sem, mivel nem állt rendelkezésre a helyszínen a bírósági vagy gyámhatósági iratsomag.

Tehát a helyszínen csupán annyi derült ki biztosan, hogy a felek között van egy kapcsolattartással kapcsolatos családjogi vita, aminek az eldöntése gyámhatósági hatáskörbe tartozik, és amely további feltételek fennállása esetén felvetheti a Btk. 211. § szerinti tényállást, amennyiben valóban elhelyezték a gyermeket az egyik szülőnél vagy hatósági/bírósági határozat vagy a felek megállapodása alapján, ilyen irat azonban a helyszínen nem állt rendelkezésre. A volt élettárs ugyan megerősítette a telefonban a panaszos azon előadását, hogy van ilyen ideiglenes intézkedés, ami szerint a panaszost megillette a láthatás ebben az időszakban, azonban mivel a kapcsolattartás kezdődőpontja már 10 napja letelt és eddig nem jelentkezett a panaszos, ezért elvitte nyaralni a gyermeket. Ugyanakkor arra vonatkozóan nem volt adat, hogy a végzés miként rendelkezik azon esetről, ha a kapcsolattartás kezdődőpontjában nem jelenik meg a kapcsolattartásra jogosult fél, illetve a jelentésből és a panaszból nem derül ki, hogy a kapcsolattartás akadályozása miatt alkalmaztak-e már a volt élettárral szemben bírságot, ami a bűncselekmény megállapíthatóságának további feltétele. A kapcsolattartás elmaradása miatt ugyanis a gyámhatóságnál tud bejelentést tenni a sérelmet szenvedett fél, ami ezután végrehajtási eljárás keretében – amennyiben a bejelentés megalapozott – elrendeli a pótlást, illetve a sérelem ismétlődő vagy súlyos jellege esetén a kapcsolattartás kikényszerítése végett bírságot szab ki.

aa) Ezen felismerésekből pedig két dolog következik, hogy a rendőröknek az adott helyzetben kötelességük volt megfelelően feltárni a tényállást, ennek keretében elvégezni az alapvető helyszíni vizsgálatokat annak érdekében, hogy kiderüljön, hogy van-e a helyszínen olyan gyermek, akinek a vonatkozásában megvalósulhat a Btk. 210.§ szerinti tényállás.

Ezen kötelezettségüknek a rendőrök a rendőri jelentés alapján eleget tettek, elmentek megnézték a házat, az óvodát, ahol nem volt fellelhető sem a panaszos volt élettársa, sem a gyermeke, majd pedig ezt követően telefonon vették fel a kapcsolatot az anyával.

bb) Másrészt kötelesek voltak megadni a szükséges jogi tájékoztatást a panaszosnak arról, hogy a kapcsolattartási jogvita eldöntésére nincs hatáskörük, és arról is, hogy jogainak mely fórum előtt szerezhet érvényt.

Ezen kötelezettségnek a rendőri jelentés alapján eleget tettek.

A Testület a helyszíni intézkedés kapcsán mulasztást nem tárt fel, ezért álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A 2014. július 27-én 13 óra 45 perc és 14 óra 15 perc közötti időben történt rendőri intézkedés kapcsán a Testület szintén vizsgálta a rendőrség intézkedési kötelezettségét.

A panaszos előadta, hogy a láthatás miatt ment el aznap az élettársához, ahol az ablakban meglátta a fiát, ezért rendőri intézkedést kért. A rendőrök azonban nem intézkedtek érdemben, hiába mentek fel a lakásba, nem hozták le hozzá a fiát.

A Testület az A) pontban ismertettek jogszabályokra és az ott leírtakra volt figyelemmel.

a) A rendőri jelentések és a panaszosi előadás abban megegyezik, hogy a panaszos bejelentést tett arról, hogy a volt élettársa nem biztosítja számára a láthatást, ezért rendőri segítséget kért.

A bejelentés tartalma a Testület álláspontja szerint felvetette annak a gyanúját, hogy a panaszos sérelmére jogellenes cselekményt (kapcsolattartás akadályozása) követtek el, tehát a bejelentésben ismertetett esemény nyilvánvalóan olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentések tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

b) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

A rendőrök jelentései szerint a rendőrök 2014. július 27-én bejelentés alapján érkeztek a helyszínre, ahol a ház előtt várta őket a panaszos, aki a bejelentést tette, és elmondta, hogy 2014. július 25-én volt élettársa nem adta át neki közös gyermeküket. Ezt követően meghallgatták a panaszos volt élettársának párját, aki a lakásban tartózkodott és elmondta, hogy párja nincs otthon. Mutatott továbbá egy bírósági végzést, mely tartalmazza, hogy a panaszos mely időpontokban láthatja a gyermeket, mely szerint 2014. július 15 és augusztus 15 között 9 óra 30 perc és 17 óra közötti időben tartózkodhat a panaszosnál a gyerek, de az érkezésnek pontosnak kell lenni. A rendőrök a lakásba nem mentek be, mert – bár a panaszos a rendőrök ott tartózkodásának időpontjában láthatta volna gyermekét – ő a rendőröknek elmondta, hogy aznap nem is akarja elvinni a gyereket, mert siet, csak azt akarta, hogy írásos nyoma legyen annak, hogy aznap ott rendőri intézkedés történt. A volt élettárs párja a rendőrök kérdésére továbbá elmondta, hogy aznap nem találkozott a panaszossal, mert a panaszos nem ment fel a lakáshoz, a rendőrök érkezésekor is a ház előtt tartózkodott. A volt élettárs párja továbbá elmondta, hogy a panaszos rendszeresen megszegi a bírósági végzést, és nem a végzésben foglalt időpontban jelenik meg a gyerekért. A rendőrök a helyszínen tájékoztatták a panaszost és a volt élettárs párját, hogy jogos vagy jogosnak vélt szándékaikat polgári peres úton tudják érvényesíteni, melyet tudomásul vettek. Az intézkedés 14 óra 15 perckor fejeződött be.

A hivatkozott jogszabályhely értelmében – a konkrét eset kapcsán – a Testületnek egyrészt vizsgálnia kellett azt, hogy a panaszos helyszíni előadása, illetve a rendőrségnek a helyszínen tudomására jutott további információk alapján fennállt-e valamely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség intézkedési kötelezettségét megalapozta, továbbá azt is, hogy az intézkedő rendőrök megtették-e mindent, amire az

eljárásukra irányadó normák őket felhatalmazták és kötelezték annak érdekében, hogy a panaszos sérelmeit orvosolják.

A Testület álláspontja szerint rendőröknek az adott helyzetben kötelességük volt megfelelően feltárni a tényállást, ennek keretében elvégezni az alapvető helyszíni vizsgálatokat annak érdekében, hogy kiderüljön, hogy van-e a helyszínen olyan gyermek, akinek a vonatkozásában megvalósulhat a Btk. 210. § szerinti tényállás.

Ezen kötelezettségüknek a rendőrök a rendőri jelentés alapján eleget tettek, felmentek a lakáshoz és meghallgatták a panaszos volt élettársának jelenlegi élettársát, aki megmutatta a végzést, ami szerint valóban az apánál tartózkodhat a gyermek, azonban a végzés szerint pontosan kell érkeznie. (Ezen előadást a panaszosi előadás is megerősíti.) Ugyanakkor a rendőri jelentés – szemben a panaszosi előadással – szerint egyéb intézkedésre azért nem volt szükség, mert az apa kijelentette, hogy nem akarja elvinni a fiút, csak azért hívott rendőrt, hogy nyoma legyen a kapcsolattartási kísérletének.

Tekintettel arra, hogy az intézkedés kérés célja vonatkozásában ellentmondás van a felek között, amely további bizonyítékok hiányában nem feloldható, a Testület nem tudta rekonstruálni az eseményeket, és ennél fogva nem tudott abban állást foglalni, hogy szükség volt-e a helyszínen további rendőri intézkedésre.

Mindezek alapján a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

C)

A panaszossal szemben foganatosított közlekedésrendészeti intézkedés kapcsán a Testület a panaszos beadványa és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott iratok alapján a közlekedésrendészeti intézkedés jogszerűségét és indokoltságát vizsgálta.

a) A kérdés vizsgálata során a Testület az alábbi jogszabályi előírásokat vette figyelembe.

A rendőrség feladata az Rtv. 1. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvényben meghatározott feladatok mellett a határforgalom ellenőrzése, a terrorizmus elleni küzdelem és az e törvényben meghatározott bűnmegelőzési, bűnfelderítési célú ellenőrzés, valamint a bűncselekményből származó vagyon visszaszerzése. A (2) bekezdés 2. és 4. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében, és közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el.

A rendőrség intézkedési kötelezettségére vonatkozó szabályokat az Rtv. 13. § rendezi. Eszerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A fenti rendelkezést a Szolgálati Szabályzat 8-9. §-a az alábbiakkal egészíti ki. A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A rendőrt közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés észlelése vagy tudomására hozása esetén abban az esetben terheli a közigazgatási hatósági eljárás lefolytatása érdekében szükséges intézkedési kötelezettség, ha *a)* ilyen jellegű szolgálati feladat ellátására kapott utasítást, vagy *b)* intézkedése során ilyen jogsértést észlel, és - amennyiben ez az eljárás lefolytatásának jogszabályi feltétele - rendelkezik a tevékenység ellátáshoz, illetve a szabályszegés dokumentálásához szükséges technikai eszközzel.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdése szerint a rendőr a feladata ellátása során

a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani,

b) az igazoltatott személyt lakcímének, tartózkodási helyének - az igazoltatott választása szerint - a lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal vagy más alkalmas dokumentummal történő igazolására, vagy a lakcímre, tartózkodási helyre vonatkozó nyilatkozattételre kérheti fel, valamint

c) amennyiben a 24/A. § (1) bekezdésében meghatározott személy felkérése alapján igazoltat, úgy az igazoltatott személyt a *b)* pontban megjelölt adatok igazolására, vagy ezen adatokra vonatkozó nyilatkozattételre kéri fel.

A rendőrsét közlekedésrendészeti feladatait pedig az Rtv. 44. §-a rendezi. Eszerint a rendőr az Rtv.-ben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során

a) a közúti forgalmat irányíthatja, korlátozhatja, illetve szüneteltetheti;

b) a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen - a jogszabályban meghatározottak alapján - ellenőrizheti;

c) a jármű vezetőjét a rendszeresített eszközzel légzésminta, ha nála a vezetési képességére hátrányosan ható szer befolyása vagy alkoholfogyasztás miatt bűncselekmény vagy szabálysértés, illetve a közúti közlekedéssel kapcsolatban kiszabható, közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés elkövetésének gyanúja merül fel, az egészségügyi szolgálat igénybevételevel vér-, vizelet- és mütétnek nem minősülő módon egyéb minta adására kötelezheti;

d) a járművezetésre jogosító engedélyt (okmányt), a jármű üzemben tartására vonatkozó hatósági engedélyt (okmányt), a rakományhoz tartozó okmányokat, valamint a jármű hatósági jelzését - a külön jogszabályban meghatározottak szerint - a helyszínen elveheti;

e) a forgalomban való részvételt megtilthatja, ha a jármű vagy vezetőjének állapota a közúti forgalom biztonságát veszélyezteti, és a további jogellenes járműhasználat megakadályozása céljából a jármű kulcsait elveheti, illetőleg a járművet más módon mozgásában korlátozhatja vagy elszállíthatja.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 224. § (1) bekezdése szerint aki a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendeletben (a továbbiakban: KRESZ) meghatározott közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 217-222. §-a szerinti szabálysértés nem valósul meg, közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértését követi el.

b) A fenti hivatkozott jogszabályi rendelkezésekből kitűnik, hogy az Rtv. 44. §-a alapján a rendőr jogosult valamennyi, a közlekedésben résztvevőt és járművét közúti ellenőrzés alá vonni és ezen közlekedésrendészeti intézkedés során ellenőrizheti mind a közlekedési rendszabályok megtartását, mind pedig a jármű közlekedésbiztonsági állapotát. Ez az intézkedési jog a rendőrséget minden esetben – tehát akkor is, ha egyébként jogsértésre utaló körülményt nem tapasztal – megilleti. Míg az Rtv. 29. § alapján a rendőri intézkedéshez az szükséges, hogy a rendőr valamilyen jogellenes cselekmény gyanúját észlelje.

A Testület a körülmények ismeretében megállapította, hogy a rendőri intézkedéshez a fentebb említett Rtv. 44. § kellő jogalapot biztosított, hiszen azt egyik fél sem vitatta, hogy a panaszos gépkocsijával a közúti közlekedésben vett részt.

A Testület megállapítása szerint az intézkedő rendőrök a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában jártak el a panaszossal szemben és vonták a panaszost intézkedés alá, ezért nem sérült a személyes adatok védelméhez és a tisztességes eljáráshoz való joga. Ugyanakkor a Testület ismételtlen leszögezi, hogy nincs hatásköre abban a kérdésben állást foglalni, hogy a panaszos magatartásával megvalósította-e a KRESZ szabályainak megsértését.

D)

A panaszos sérelmezte, hogy az elmúlt hónapban eddig legalább 4-5 alkalommal vonták közlekedésrendészeti intézkedés alá. Az intézkedésekre véleménye szerint azért került sor, mert a rendőrök megfigyelik. Ezen előadás alapján a Testület indokoltnak tartotta vizsgálni a részrehajlásmentes intézkedés követelményének megvalósulását.

a) A Testület megkeresésére a rendőrség megküldte 2012. és 2014. év között a panaszossal szemben vagy a panaszos érintettségével történt rendőri intézkedések listáját. E szerint 2012. és 2014. szeptembere között 42 intézkedés történt. A 2014. június- július időszakban a jelentés 2 bejelentés miatti intézkedést tartalmaz, mindkettőt a panaszos élettársa tette. Továbbá július folyamán volt egy feljelentés rongálás miatt a panaszos részéről, illetve július 27-én egy bejelentése családi vitáról, illetve ugyanezen hónapban a panaszost elfogták garázdaság miatt.

A fentiekből kitűnik, hogy a panaszos azon előadása, miszerint az elmúlt hónapban 4-5 alkalommal igazoltatták nem helytálló, mivel 2014. június hónapban nem volt vele szemben közlekedésrendészeti intézkedés.

b) A Testület indokoltnak találta vizsgálni a fenti ügyekben is a részrehajlás tilalmának megvalósulását.

A rendőrt megillető törvényes jogosítványok esetleges részrehajló alkalmazását a Testületnek vizsgálnia kellett részben az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdésében foglalt kötelezettség alapján, részben azért, mert az Rtv. 92. §-a szerint a Testület az alapjogsérelem megállapításáról dönt, ebbe a körbe pedig az Alaptörvény XV. cikkében előírt megkülönböztetési tilalom is beletartozik. Mindezek alapján leszögezhető: a jogszerű rendőri fellépéshez szükséges, hogy a rendőrség jogellenes megkülönböztetés nélkül éljen a rendelkezésére álló jogszabályi felhatalmazásokkal.

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése általános jelleggel írja elő a részrehajlásmentes intézkedés kötelezettségét. („A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”)

A Testület álláspontja szerint a rendőrök nyilatkozatából és az intézkedések listájából megállapítható, hogy a rendőrök valóban rendelkeztek a panaszos és volt élettársa közötti kapcsolattartási vitára vonatkozó előzményi információkkal. Ugyanakkor ekörben elfogadta azon rendőri előadást, hogy ezen információ a felek között korábban folyamatban volt, illetve jelenleg is folyamatban lévő eljárásokból ered, nem pedig más forrásból.

A kifogásolt közlekedésrendészeti intézkedésnek pedig a fentiek szerint [C) pont] megvolt a jogalapja.

A Testület a rendőri intézkedés során nem talált olyan – és a panaszos sem tudott megjelölni – olyan tényekkel igazolható körülményt sem, amely arra utalna, hogy az intézkedés vele szemben indokolatlanul volt hátrányosabb pusztán azért, mert személye a rendőr számára valami okból ellenszenves volt, vagy, mert a volt élettársa ismerőse korábban a rendőrségen dolgozott.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszossal szembeni intézkedések kapcsán nem volt megállapítható az Alaptörvény XV. cikkben rögzített diszkrimináció tilalmának a megsértése.

IV.

A 2014. július 25-i bejelentés kapcsán a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége, amelynek megfelelően eleget tett, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A 2014. július 27-i bejelentés szintén felvetette a rendőri intézkedés szükségességét, azonban a helyszínen történetekre vonatkozó előadások közötti ellentmondás miatt az események nem rekonstruálhatóak, így nem állapítható meg a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme.

A 2014. július 27-i közlekedésrendészeti intézkedésre megfelelő jogalap birtokában került sor, így nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő joga.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Testület nem látta bizonyítottnak a rendőri részrehajlást, ezért úgy döntött, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült.

A Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez áttette.

Budapest, 2015. április 28.

Dr. Lukács Tamás

elnök

Dr. Kozma Ákos

elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra

testületi tag

Dr. Wildner Domonkos

testületi tag

Dr. Cservák Csaba

testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET